

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA

***DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AI FEDELI DOPO LA RECITA DEL ROSARIO***

Cattedrale di Koszalin - Sabato, 1° giugno 1991

Chwalimy Chrystusa tu, w tej świątyni, która jako katedra jest matką wszystkich kościołów waszej koszalińsko - kołobrzeskiej diecezji. Pamiętam, jak w pierwszych miesiącach po kanonicznym erygowaniu diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej dane mi było tutaj wraz z waszym biskupem sprawować Mszę św. przy tym ołtarzu. Dzisiaj myślę o latach, które minęły, a które nie były tylko mijaniem, ale także były tworzeniem, tworzeniem od samych zrębów Kościoła diecezjalnego. Pragnę wszystkich, którzy do tego dzieła przyłożyli rękę, w szczególny sposób pozdrowić, powiedzieć im "Bóg zapłać", poczynając od autochtonów, poprzez wszystkich, którzy na te ziemie przybyli z różnych stron i stworzyli nowe środowiska, nowe wspólnoty, nowe parafie, zbudowali nowe kościoły, wciąż je tworzą i wciąż budują. Proces stały, nie tak długo jeszcze trwający, a ile już przyniósł owoców!

Pragnę w szczególny sposób wraz z waszym biskupem, pasterzem tej diecezji, i jego dwoma współpracownikami w urzędzie biskupim, pozdrowić kapłanów, zarówno tych, którzy tutaj przyszli w przeszłości i przybywają z zewnątrz, z różnych polskich diecezji jako swego rodzaju *Fidei donum*, jak i tych, którzy tutaj się ukształtowali, już są tutejsi, już są koszalińscy od samego początku. Raduję się wspólnie z wami tym szczególnym urodzajem, który na Bożej glebie waszego Kościoła dał się w ten sposób poznać i przynosi owoce.

Zwracam się również serdecznie do rodzin zakonnych, zarówno do rodzin zakonnych męskich, które w znacznej mierze dzielą pracę duszpasterską z kapłanami diecezjalnymi, jak też do rodzin zakonnych żeńskich, które tutaj, w tej katedrze są szczególnie licznie reprezentowane. Dziękuję wam za świadectwo życia ewangelicznego, za świadectwo eschatologiczne, które jednak równocześnie jest bardzo związane z doczesnością, z współczesnością. Tworzy ono stale naszą

ludzką, chrześcijańską współczesność, dzisiejszość pod kątem naszych przeznaczeń wiekuistych w Bogu, tworzy wraz z Chrystusem. Jesteście jako oblubienice Chrystusa szczególnie do tego powołane, jest to waszym szczególnym charyzmatem. Niech Bóg błogosławi waszej pracy.

Modliliśmy się wspólnie na różańcu. Ten różaniec na falach Radia Watykańskiego był transmitowany na cały świat, wszędzie tam, gdzie Radio Watykańskie dochodzi, i był na pewno równoległe z nami odmawiany w różnych językach. Cieszę się bardzo, że ten różaniec o zasięgu uniwersalnym dał też wyraz uniwersalnego, ogólnokościelnego włączenia waszego koszalińsko-kołobrzесьkiego Kościoła. Jesteście w tej wielkiej wspólnotcie ludu Bożego, w tej wielkiej wspólnotcie Kościołów, które na całym świecie tworzą jeden Kościół, jeden Chrystusowy Kościół, jeden apostołski i katolicki Kościół, święty Kościół. Ta wspólnota się przez was wzbogaciła i stale wzbogaca. Równocześnie wy, czerpiąc z tej wspólnoty, stale się wzbogacacie, dojrzewacie. Takie jest prawo życia Kościoła, prawo komunii; a źródło najwyższe tego prawa jest w Bogu, który jest komunią, komunią Osób w jedności Bóstwa. To jest najwyższy wzór, a jednocześnie najgłębsze źródło naszego życia chrześcijańskiego, naszego życia kościelnego, naszego bycia Kościołem.

Teraz pragnę udzielić wszystkim błogosławieństwa, zarówno zgromadzonym tu, w tej katedrze i na zewnątrz, wokół katedry, jak też i uczestnikom tej różańcowej modlitwy, którą zgodnie ze zwyczajem Papież odmawia w pierwszą sobotę miesiąca przez Radio Watykańskie: wszystkim, którzy się z nim łączą na całym świecie.